

Český pohár mládeže Jičín

Poslední sobotu v září se v Jičíně konalo předposlední kolo Českého poháru mládeže ve sportovním lezení na obtížnost. Protože byl v pondělí "svatý Václav", předpokládal jsem, že někteří radši zvolí variantu výjezdu do skal. I tak jsem očekával kolem 50 účastníků závodu. Předregistrace tomu taky napovídala. Nakonec někdo nedorazil, ale dorazil ten, o kterém se nevědělo, že dorazit má. Například jsem věděl o neúčasti Elišky Adamovské (skály) a Martina Jecha (světový pohár v Puursu). Zrovna tihle dva patří mezi mládežnickou elitu, takže jsem mohl trochu polevit na přísnosti cest.

Těch jsem se rozhodl postavit šest, aby mohly být co nejdelsí, co nejvíc prověřující dovednosti závodníků a co nejvíce závodnický vypadající. To mě stálo dost sil a kůže na prstech, i proto jsem se moc těšil, jak se mi to vizuálně vrátí v sobotu pohledem na bojující startující!

Pátek před závodem se na stěně končilo hodně pozdě, do začátku prezenze závodníků zůstalo už jen málo hodin! Zbývalo ale nakreslit cesty, vyvěsit banery a pověsit odpadkové koše.

Crrrr, kontrola hodin... 7 h ráno... tak den závodu je tady... snad přijde dost pomocníků, nerad bych musel jistit dvě děti najednou!:) Než se rozkukám, už přichází první závodníci, ale u prezenčního stolku nikdo nesedí, tak si za něj sedám sám a snažím se uvést do "provozního" režimu. To se mi daří až s příchodem "Picky", který mě vystřídá, a já se můžu věnovat dalším "překážkám" pořadatele. V tom zdravím Míru Doseděla, hlavního rozhodčího, seznamuju ho s tím, co jsem si připravil, prosím ho o nakreslení závodních cest do papíru pro rozhodčí. S tím souhlasí, a tak můžu rozdělovat další úkoly. Tohle pověš támhle... prosimtě, támhle tímhle označ prosím top... v hlavě už se pomalu připravuju na oblékání do sedáku, lezeček a předlezení cest. Hele, další kamarádi, kteří přišli pomoci! Můžeš jistit, prosimtě? Jasně! Co kluci, rozhodčí můžete bejt? Jasně, jak nato? Rychlé školení, co a jak a co by, kdyby... To už koukám na hodiny, zjišťuju, že v těch půl desátý opravdu nezačnem.

Nakonec přijelo 42 závodníků a závodnic (30 kluků a 12 dívek). Trošku mě tedy uklidňuje, že nepotřebuju začít tak brzy. Předlezení nebylo nakonec tak hrozný, přeci jen jsem cesty lezl docela dostkrát při zkoušení. V 10 h a 10 minut se mohlo začít se závodem samotným! Nejrychleji měly kvalifikaci odlezenou obě kategorie B (nejmladší na těchto závodech), nejdéle lezli kluci A a J, protože se jejich cesta křížovala právě s cestou kategorie B. "Přestavba" plus dodatečné předlezení proběhly dobře, proto byla kolem 13:30 kvalifikace u konce.

První šly na finále nejmladší "béčka"; byla pro ně připravena zelená cesta středem stěny, kde klíčové bylo přelézt strukturu a následně "ufixovat" další černou. Mezi druhou Sabinou Večeřovou a třetí Janou Ondřejovou rozhodlo umístění z první kvalifikační cesty, protože úplně nepřečetly zmíněné místo a spadly stejně. Pak nastoupila Lenka Slezáková, ta nejspíš obtížné místo v cestě ani

nezaznamenala a jako jediná ze všech finalistů dolezla do topu, kterým si ale nebyla jistá, tak ještě udělala pár kroků ve finálovce nejstarších kluků.

Poté nastoupili kluci, ti v cestě předváděli opravdu bojovný výkony! Prakticky úplně se zde změnilo pořadí z kvalifikace. Vítězové "kvaldy" skončili na šestém a pátém místě. Tady nejdále dolehl a na stupínek nejvyšší se postavil Kevin Výrostko, který dolehl prakticky až do stropu. Na druhém místě skončil Aleš Maršík, který trochu smolně přehlídnul chyt. Nebýt tohoto zaváhání, asi by i vyhrál... Třetí místo po povedeném výkonu připadlo Adamu Pavlovi.

Pak se do izolace zavřel zbytek finalistů. Já se naposledy nasoukal do lezeček, přestavěl stěnu na finále kluků (A+J), které šlo cca 20 lezeckých metrů zleva celým převisem až přes kolmou část lehce za půlku stěny, a zprava finále holek (též A+J). Kluci to měli těžký, už od třetí presky silový, dynamický kroky ve stropě, pak těžší krok na vymyšlení u hrany před bramborou, následný "technický nebo silový" úsek kolem brambory a pak ještě řádný kus do topu se závěrečným skokem. Kluci kategorie **J** zde bojovali pohledně! O jeden chyt zde vyhrál Štěpán Volf před Denisem Pailem a Mikulášem Kellerem, kterému už na kluky chybělo pár těžkých kroků.

Nejlepší podívanou dne asi předvedli divákům kluci kategorie **A!** Pro třetí místo dolehl a výkon nejlepšího **juniora** dosáhnul Honza Kendík. O stupínek nejvyšší se rozhodovalo mezi Vojtou Trojanem a Kubou Konečným. První lezl Vojta. Tam, kde ostatní padali, on vypouštěl nohy a problémy řešil velkou silovou převahou! Krásně přešel strukturu AIX uprostřed, přehodil nohy do kolmého, a to už ho čekal závěrečný traverz se skokem do madla... madlo však neudržel, takže mu chyběl jediný krok do topu ve finále. Poté už se čekalo, co předvede Kuba. Ten cestu lezl zase úplně jinak než Vojta před ním. Bylo vidět, kde a proč cesta dělala problémy předešlým závodníkům, lezl mnohem pomaleji než Vojta. Dolehl taky až do posledního kroku, kde si trochu pomohl černě zapáskovaným zápušťákem do odrazu, a topové madlo taky neudržel. Pro "technický incident" se mu muselo zapsat "skóre" 78, takže o pohyb skončil druhý právě za Vojtou Trojanem.

Holky mezitím potrápilo jejich oranžové finále. U holek "A" byly opravdu malé rozdíly a spodní boulder byl nad jejich síly. Třetí zde skončila Bára Petrlíková, druhá Katka Zemánková, která si ve finále zapsala stejný výsledek jako vítězka Míša Matůšová.

Holky juniorky spodní boulder přešly v pohodě! Druhá Verča Scheuerová spadla na konci prvního bubnu a vítězka Andrea Pokorná spadla až úplně v posledním kroku... To bylo na hodinách asi 15 50.

Stačilo už jen přinést stupně vítězů, předat všechny ceny, co se podařilo nashromáždit od sponzorů, všem poděkovat a všechny následně vyprovodit domů.

Díky, že jste do toho Jičina zase přijeli!!! Dík za milou atmosféru!!! Díky Českému horolezeckému svazu, firmám Rock Empire, Equilibrium slacklines a v neposlední radě díky jičínskému Hudy sportu v čele s Jirkou "Fugasem" Všetečkou! Díky Tomovi Binterovi a Mírovi Dosedělovi jako technickému delegátovi a hlavnímu rozhodčímu! A DÍKY kamarádům z Lezeckého kroužku Prachov, kteří neváhali a pomohli se vším, co bylo potřeba!!! Díky moc, hned se toho člověk bojí míň! Díky!:)

Vítek Lachman